

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 9 Lutego v. s. 1820 roku

Obserwacje	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry	Odmia. w powie.
meteorologiczne.	dn. 7 średnia.	28 cal. 3, 3, lin.	- 6, 5 stopni.	Wschodni	Pogoda
	dn. 8 średnia.	28 - 3 4, -	- 6 2 -	Wschodni	Pogoda
	dn. 9 godz. 7 z ran.	28 - 3, 0, -	- 10, -	Wschodni	Pogoda

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Ostatnia datta gazet petersburskich jest d. 30 stycznia.

W dzień urodzin J. C. M. W. X. *Michała*, to jest 28 b. m. była wielka i wspaniała maskarada w pokojach Najjaśniejszey Cesarzowej Jeymości *Maryi*. Rozliczność masek, przepych ubiorów, a szczególnie oślepiający blask drogich kamieni, wszystko się połączyło do uświetnienia tego festynu, jedynego w swoim rodzaju. Biletów zapraszających na tę maskaradę było rozesłano około sześciuset; lecz tylko 372 osoby przybyły. Aktorowie trupy tutejszey francuzkiej wystawiali w czasie maskarady, sceny wybrane z niektórych sztuk, a śpiewaczka znana w Europie *P. Borgondio* uprzyjemniała tę publiczną monarszą zabawę swoim głosem. Podobnież aktorowie rossyjscy *Szmuyłow* i jego żona śpiewali w czasie wieczery. Ta równie piękna, jak okazała uczta, trwała do trzech kwadransy na drugą po północy.

Ruski Inwalid z dnia 29 stycznia zawiera Ukaz Jego Cesarskiej Mości w brzmieniu następującem:

Senat rządzący, po wysłuchaniu przełożenia ze strony Jasnie Oświeconego Xiążęcia JMści *Dimitra Łabanowa Rostowskiego*, jenerała piechoty, ministra sprawiedliwości i kawalera, zawierającego między innemi: iż Najjaśniejszy Cesarz JMśc uważwszy, że będący przy Nim w sprawach królestwa polskiego Hrabia *Sobolewski*, mianuje się tylko sekretarzem stanu, Naywyżey rozkazać raczył, aby zawiadomiono wszystkich, komu o tém wiedzieć należy, iż pomieniony Hrabia *Sobolewski* nie inaczej, jak ministrem sekretarzem stanu królestwa Polskiego mianowany być powinien: ta bowiem dostojność w królestwie Polskiem, istnieje, a Hrabia *Sobolewski* ją piastuje. Senat zatem rządzący postanowił donieść o tém wszystkim władzom i sądownictwom.

Cesarz JMć w nagrodę ofiary znakomitey, uczynioney na rzecz inwalidów, przez odstawnego jenerała porucznika, Hrabiego *Kensona*, ozdobić go raczył orderem ś. *Włodzimierza* 3ciey klasy.

Jego Cesarska Mość przez reskrypt pod d. 31 grudnia r. z. oświadcza zupełną wdzięczność dla dowódcy oddzielnego korpusu orep-

burskiego, jenerała piechoty *Essena*, za troskliwość o dobro skarbu, przez okazaną oszczędność więcej 1,232,000 rubli, która wystarcza na utrzymanie woysk tego korpusu w roku 1820, tak, że nowego nato wydatku z kassy nie potrzeba.

D. 16 listop. r. z. w *Nowosilu*, mieście powiatowem gubernii tulskiej, uroczyste otwarta została szkoła powiatowa. Marszałek ślachecki tego powiatu i dozorca honorowy szkoły, assesor kollegialny *Szatiłow*, darował dla szkoły dom drewniany za 3500 rubli kupony. Obecni zaś na tym obchodzie obywatele zapisali w ofiarach corocznych 279, jednorazowych 4,564 r. nadto dary w książkach, kartach jeograficznych i t. d.

Kurs petersburski. Czerwony zł. holen. nowy rubli as. 11 kop. 15, stary r. 11 k. 9; rubel srebrny r. 3 k. 72.

z *Brześcia-Litewskiego*, dnia 25 stycznia (artykuł nadesłany).

Towarzystwo Dobroczynności w tutejszem mieście, roku 1809, dnia 9 czerwca, ustawą organizacyjną zawiązane, przez osoby znakomite z uczucia nad cierpiącą ludzkością i cnot pomocy bliźnim, istniało w przedsięwzięciach i zupełney swey dzielności do wojny roku 1812. Od tej epoki przez następne lata, acz utrzymywane było przez też osoby, jednak w miarę tylko możności zmniejszonych funduszków i zasiłków bez nowych ofiar. Teraz zaś w roku 1819 w miesiącu czerwcu dnia 21 i 28, za przewodnictwem szanownego prezesa tegoż towarzystwa *JW. JX. Woyciecha Kossukowskiego*, prałata Katedry Wileńskiej, a proboszcza miejscowego Brzeskiego, w działaniach swych ożywione, w zasiłku nowych ofiar, jako też w osobistych szczególniejszych staraniach i poświęceniu się pomnożone, i do celu pierwszego związku skierowane, powiększone zostało przez dopisanie się wielu osób jak w darach, tak i osobistey pomocy. W liczbie nowych dobroczyńców przyłożył się znakomiciey *W. Xawery Szemioth*, obywatel tego powiatu, sędzia były na trybunał *W. W. X. Lit.*, który prócz daru r. 1810 w summie zł. pol. 6000 na Towarzystwo przyniesionego, w terażniejszym czasie nową i znaczną,

z górą 15 tysięcy zł. pol. wynoszącą kwotę na cel i zamiar przerwionego towarzystwa wniosł ofiarę. Takowe czyny znamienujące cnotę, i serca pełne uczuć w pomocy ludzkości cierpiącej i ulżeniu dla nieszczęśliwych, godne nieśmiertelnej wdzięczności i wiekopomnej pamięci, żeby mogły stać się wzorem ku naśladowaniu równie społecznym jak i następnym pokoleniom, a dla mężów dobroczynnych zachowały ten niezatarty pomnik, ich usług i poświęceń, takowe doniesienie podają do publicznej wiadomości, otrzymujący wsparcie, i utrzymanie od Towarzystwa Dobroczynności w Brześciu Litewskim.

HISZPANIJA.

W gazecie warszawskiej czytamy: „Umieszczony w gazetach londyńskich list z *Kadyxu* pod dniem 4 stycznia wyraża. „Korzystając z odjazdu gońca, którego ztąd konsul portugalski wysyła, donoszę, iż wojsko do wyprawy przeznaczone, w liczbie 15,000 ludzi, podniosło bunt d. 1 stycznia, poymało naczelnego swego dowódcę i oddział z 5000 głów złożony, wysłało do *Sewilli* na pokonanie brygady karabinierów królewskich. Inny oddział przybył d. 2 stycznia do *Mediny*, a wczoraj zajęli buntownicy wyspę *Leon*, oraz *Porto St. Maria*, i zbrojownię w *Caracca*. Jenerał *Cisneros*, naczelnik wydziału morskiego, został uwięziony na wspomnianej wyspie. Tegoż losu doznał admirał *Maural* w *Porto St. Maria*. Wczoraj o godz. 4 dowiedzieliśmy się o tém wszystkim, a o 5ej jenerał, tymczasowy wielkorządca tutejszy, wzięwszy 500 ludzi z pułku *Soria* i część milicyi, ruszył do *Trocadero*, gdzie zebrał osady z stojących tam 6 okrętów liniowych i 7 fregat. Mając tym sposobem 1500 ludzi, odparł 2000 buntowników, którzy wczoraj chcieli się dostać do miasta, a którzy utraciwszy 7 zabitych, zatrzymali się w *Arillo*. Zamknięto tu bramy miasta od lądu i morza. Nie wiemy, za kim się flota oświadczy. Oprócz wymienionych wyżej okrętów, składa się ona z 7 brygów i 30 statków kanonierskich. Po nadejściu tu wiadomości o buncie wojska, radca stanu *Asmarez*, kierujący badaniami dawniejszych rokoszanów, pod przywództwem *Odonnella*, popłynął natychmiast z całą swoją rodziną na okręcie amerykańskim do *Lizbony*.“

List z *Lizbony* pod d. 14 stycznia zawiera: „5000 buntowników hiszpańskich weszło do *Sewilli*. Ogłoszono tam konstytucyą stanów (*Cortes*), ustanowiono centralną juntę i członków jej mianowano. Przejęto dwóch nadzwyczajnych gońców wysłanych z *Kadyxu*; jednego z nich, który się chciał bronić, zastrzelono. Wspomniona Junta postanowiła, aby żołnierzom dawano codziennie *paceta* (pieniądz hiszpański, wartości blisko złotego polskiego) i po funkcji mięsa. Pułki *Canoria*, *Soria*, tudzież 2 szwadrony karabinierów i artyllerya przeszły do rokoszanów. Jenerał *Freyre* z resztą jazdy opuścił *Sewillę*, gdzie buntownicy zostają pod dowództwem 2 szefów batalionu, z których jeden zowie się *Miranda*. (Listy z *Madrytu* pod d. 14 stycznia donoszą także o ogłoszeniu konstytucyi w *Sewilli*, o spokojności w Andaluzyi,

i o udaniu się buntowników ku *Kastylii* i *Walenicyi*.)

Korrespondent warszawski zawiera: „Dziennik paryzki *Sława* zwany tak pisze pod dniem 23 stycznia. „Wczoraj trzech nadzwyczajnych gońców nadbiegło z Hiszpanii do posła hiszpańskiego w *Paryżu*. We dwie godziny głoszono po całym *Paryżu*, iż *Madryt* jest już w mocy rokoszanów, a dwór wyniósł się do *Burgos*. Dodają dziś, iż Król hiszpański prosił Króla naszego, aby mu przysłał 25,000 wojska na pomoc. Ale nie ręczymy za żadną z tych wiadomości.“

Pod dniem 23 tak pisze też gazeta: „Według listów pod dniem 13 stycznia, które jeden z znakomitych domów handlowych w *Bajonie* odebrał, niezawodną jest rzeczą, iż cała artyllerya w *Sevilli* przyłączyła się do rokoszanów, i że duch rokoszu ogarnął już pograniczne prowincye. Wyrażają też listy, że Król *Ferdynand* wyjechał z *Madrytu*. Inne listy wzmiankują o bitwie stoczonej przez gwardyę królewską z licznym korpusem rokoszanów, między *Madrytem* a *Vittoria*, w której rokoszanie stanowiące zwycięstwo odnieśli, po którym zabrali Króla z całą jego rodziną w *Vittoria*.“

Pod dniem 24 tak pisze: „List gubernatora w zatoce *Kadykskiej* pisany do syna edukującego się we *Franoyi* uwiadamia, iż gdy rokoszanie ukazali się pod *Kadyxem*, zamknęto przed nimi bramy; lecz niezadługo otworzyli je zbuntowani mieszkańcy, połączyli się z rokoszanami, i od tej chwili jest *Kadyx* w mocy rokoszanów.“

Nareszcie, pod dniem 25tym w tejże gazecie czytamy: „Lubo wcale nie mamy urzędowej wiadomości o wypadkach w Hiszpanii, nadeszło przecież bardzo wiele listów prywatnych, zawierających rozmaite szczegóły. Z tych przytoczymy najswieższy, bo pod dniem 20tym stycznia pisany z *Bajony*, który tak brzmi: „Nie ma już wątpliwości, że wielka rewolucya wybuchnęła w południowej Hiszpanii. Oto jest list z *Madrytu*, który tu do *Bajony* wczoraj (dnia 19) przez nadzwyczajną okazję nadszedł, a jest świeży, bo dnia 14 stycznia pisany: „Trwoga coraz się wzmacza w *Madrycie*. „Odebraliśmy z *Sewilli* bardzo zatrważające doniesienia. Rokoszanie opanowali port kadycki. Połączyły się z nimi pułk piechoty „będący tam na służbie, i pięć szwadronów „jazdy, tudzież milicya mieska i całe wojsko przeznaczone do wyprawy, na którym „polegano; owo zgola, jest 24,000 ludzi pod bronią, nie licząc ludności tego miasta. Muncypalność, wojsko morskie, izba handlowa zaprzysięgły konstytucyą na ratuszu; poczem nastął rząd w tém mieście, jaki był przed powrotem Króla do kraju. Wszystko odbyło się porządnie, i bez krwi rozlewu. Stan kupiecki dał wielką uctę dla władz cywilnych i wojskowych, podczas której na rogach stołów postawiono chorągwie z napisem: *Niech żyje konstytucya* — Dwór nie wie, co ma czynić, i czego się jąć, a lud madrycki oczekuje na najpierwszą wiadomość, ażeby wiedział, jak sobie ma postąpić.“

O śmierci jenerała *Calderon* naczelnego dowódcy wyprawy do Ameryki południowej rozmaicie głoszą. Dziennik *lIndependent* donosi,

z go rozstrzelano, a dziennik zwany *l'Aristarque*, że go oficerowie rozsiekali.

Co się tycze uwiezionych w *Madrycie*, brygadyera *Vargas* i kapitana *Dominiguez*, obwinionych o wydanie falszywego rozkazu do milicyi w calem królestwie, imieniem ministra wojny, juz ich badano, i dowiedzial sie rzad, ze bardzo wiele osob mialo do tego nalezec, ze planem ich bylo zwozac stany (*cortes*) i rewolucyą wzniecic. Plan ten, pomimo ich uwiezienia, przychodzi teraz do skutku.

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 1 lutego. Dnia 18 z. m. zebrał się u Xiążęcia *Metternich* i pod przewodnictwem jego wydział zgromadzonych, tu pełnomocników dworów niemieckich, dla zdania sprawy o wzajemnych stosunkach związkowych krajów niemieckich, pod czas wojny i pokoju. Słychać, iż wypadek obrad wydziału miał być przełożony d. 21 z. m. na ogólném posiedzeniu pełnomocników.

Potwierdza się pogłoska o rozbiciu na przyszlą jesień wielkiego obozu w okolicach *Pest*. Podobny oboz ma być w przyszłym roku niedaleko *Pragi* w Czechach, w roku zaś 1822 pod *Wiedniem*, a to jedynie w celu ćwiczenia wojska jak zawsze podczas pokoju bywało.

Zjechali tu Xięztwo Ichmość Sasko - Koburgscy.

P R U S S Y.

Berlin dnia 5 lutego. Jenerał porucznik *Thümen*, dowodzący w W. Xięztwie Poznańskiem, stosownie do podanej prośby, otrzymał od Monarchy uwolnienie. Służbowe jego obowiązki sprawować będzie tym czasowie jenerał major *Hiller*.

A N G L I A.

Gazety berlińskie donoszą z Londynu pod 30 stycznia, że w dniu tym zrana umarł Król Jmć *Jerzy III.* — *Jerzy III* urodz. 4 czerwca 1738, był synem Xięcia *Walii Jerzego*, odziedziczył tron, po dziadzie swoim, Królu *Jerzym II*, d. 25 października 1760; d. 17 listop. 1818 utracił swoją małżonkę *Zofią Karolinę*, córkę Xięcia *Karola Ludwika Meklemburg - Strelitz*, a 7 dni przed śmiercią swojego 4go syna Xięcia *Kent*; umarł w 82 roku życia a 60tym panowania. Zostawił 6 synów i 5 córek. — Ze strony dotychczasowego Xiążęcia Rejenta a teraz Króla rządzącego państwami W. Brytanii i Irlandyi *Jerzego IV*, ogłoszony został ten wypadek śmierci oraz wstąpienie na tron nowego Króla, a do ogłoszenia tego załączono wydawane przez ciąg ostatnich dni choroby Króla biuletyny.

Dnia 23 b. m. umarł Xiążę *Kent* w *Sidmouth*, miasteczku nadmorskiem w Hrabstwie *Devonshire*, niedaleko *Exceter*. Przyczyną jego śmierci było zapalenie w piersiach. I dla tego niektóre gazety tutejsze wyszły z czarną obwódką. Zmarły Xiążę był feldmarszałkiem wojska, a od roku 1801 jenerałem gubernatorem w *Gibraltarze*, i pułkownikiem pułku królewskiego szkockiego. Córka jego, jedynaczka, *Alexandra Wiktorya*, jest najbliższą tronu po śmierci 3 starszych synów królewskich, niemających potomstwa.

Młoda Xiężniczka ledwo niedawnó nie postradała życia od szrotu, który wystrzelony z pistoletu, wpadł przez okno, i tuż koło jej głowy przeleciał. Xiężna okazywała jak najszybszą czulość w ciągu choroby męża.

Częste pożary, pochodzące po części z podpalania, wzbudzają wielką obawę. Dnia 22 b. m. spaliło się znowu w *Manchester* kilka składów towarów. Majętni obywatele w tém wielkiem mieście, sławném z rękodzielni, zostają w ustawicznej niespokojności. Irlandya smutny także wystawia obraz. Często zdarzają się zabójstwa i rozboje w hrabstwach *Tyrone*, *Derry* i w mieście *Castlereagh*, leżącym w hrabstwie *Down*. Liczne bandy hultajów włóczą się po hrabstwach *Tepperary* i *Kilkenny*. Hrabia *Ross* przewodniczył zgromadzonym w *Parsonston* obywatelom, którzy uchwalili środki dla utrzymania publicznego porządku.

List z *Plymouth* pod d. 20 b. m. donosi, iż tegoż dnia rano, w przeciągu pół godziny, morze 7 czyli 8 razy na 15 cali opadało i podnosiło się. Podobny wypadek był podczas wielkiego trzęsienia ziemi w *Lizbonie*.

Słychać tu, iż Pan *Hudson Lowe*, wielkorządca wyspy *ś. Heleny*, ma być przywołany, i otrzyma następcę w osobie Pana *Cockburn*.

F R A N C Y A.

Paryż, dnia 29 stycznia. Dnia 21 b. m. był Król na żałobném nabożeństwie za *Ludwika XVI*, odprawioném w kaplicy zamkowej, gdzie mszą świętą miał Kardynał *Perigord*, arcybiskup paryzki, jako pierwszy jałmużnik. Towarzyszyli Monarsze: Pan *Dambrey*, kanclerz Francyi, Xiążę *Richelieu*, wielki łowczy, Xiążę *Haure*, kapitan gwardyi bokowej, Xiążę *Belluno*, major jeneralny służbę pełniący, ministrowie i t. d. Pomiedzy marszałkami znajdowali się także Xiążę *Reggio* i Hrabia *Beurnonsville*.

Powszechnie tu ubolewają nad chorobą Pana *Deserre*, ministra sprawiedliwości. Prosił Króla o uwolnienie go od obowiązków, lecz tego nie otrzymał. Niechce monarcha wyznaczać mu żadnego następcy, i zaczeka, póki nie wyzdrowieje. Tymczasem zaś Hrabia *Simeon*, radzca stanu, trudnić się będzie interessami ministeryum sprawiedliwości. Pan *Deserre* otrzymawszy na 2 miesiące pozwolenie, wyjechał d. 26 b. m. do *Nizza* pojazdem i koźmi królewskimi.

Wydawcę pisma peryodycznego *Biblioteka Historyczna* Pana *Gouslin*, pozwanego do sądu za umieszczenie artykułu buntowniczego, uznał sąd przysięgłych niewinnym.

Woda na *Sekwanie* znacznie już opadła.

Hrabia *Decazes*, prezes rady ministrów, przyszedłszy do zdrowia tyle, iż mógł wyjechać z domu, był d. 27 b. m. u monarchy, a wczoray wezwał wszystkich ministrów do siebie na radę, która trwała od godziny 1wszey do wpół do 7ey, i na której miała być także mowa o interessach w Hiszpanii. Po czém Hrabia *Decazes* zdał Królowi sprawę o wypadku tej rady. Xiążę *Laval Montmorency*, poseł nasz przy dworze madryckim, bawiący teraz w *Paryżu*, miał także prywatne wysłuchanie u monarchy.

Pierwszy projekt do prawa, który Hrabia

Décazes ma podać izbie deputowanych, nie ty-
cze się wyborów; jak dotąd utrzymywano;
lecz tak nazwaney nowey francuzkiej uchwa-
ły *Habeas Corpus*, która osobistą wolność o-
bywateli w wysokim stopniu zapewnia. Jeśli
projekt do tego prawa jest taki, jak go gaze-
ty przytaczają, chętnie go przyjmą obie izby.

Słychać, iż Hrabia *Décazes* ma radzić od-
mianę niektórych ministrów, i tak marszałek
Davoust ma być ministrem wojny, Baron *Pas-
quier* ma także otrzymać następcę. Inne stron-
nictwo przykłada usilnego starania, aby Xiążę
Richelieu, który ciągle wielką ufność u mo-
narchy posiada, wrócił do dawniejszego urzędu,
prezesa rady ministrów. Z nim weszłby raz-
em do ministerjum PP. *Molé* i *Lainé*; jenerał
Lauriston objąłby ministrowstwo wojny,
a Pan *Villele* morskie. (Mielibyśmy więc tych
samych ministrów, których chciało wybrać
w grudniu 1818 r.; czemu Hrabia *Décazes* prze-
szkodzić potrafił).

Pewny jenerał nazwał niedawno w izbie
deputowanych konstytucyą, *cytadellą spokoyno-
ści*.

Dziennik Rozpraw usiłuje wyjawic myśli
ministrów: — „P. *Roy* (pisze) myśli o swoim
budżecie i bardzo słusznie; P. *Latour-Maubourg*
o incém urzędzeniu wojska; P. *Deserre*, cho-
ry, o swoim zdrowiu; P. *Portal* myśli o tém,
o czém P. *Décazes* tylko pomyślał; P. *Pasquier*
myśli, aby P. *Décazes* coś uczynił; a P. *De-
cazes*? o czemże myśli? — Oto się je-
szcze namyśla.“

Rząd nasz kazał umocnić miasto *Chaumont*
Pewny sztabowy oficer ułożył plan w tej
mierze. Robota wkrótce się zacznie tak oko-
ło oszańcowania tego miasta, jako też okolic
Langrés.

Nowy wydział petycyiny miał większością
6 kreszek przeciwko 3 postanowić, aby członek
jego, P. *Dupont de l'Eure* zdając spra-
wę w izbie deputowanych, radził odbierane
dotąd petycye o utrzymanie konstytucyi i pra-
wa względem wyborów, złożyć wraz z da-
wniejszemi w biurze izby. Jest ich blisko 300;
podpisów zaś przeszło 30,000.

Posel hiszpański podał rządowi naszemu
notę z prośbą o zwrócenie pilney uwagi na
czynności liberalistów hiszpańskich w *Paryżu*,
i nie dawanie im paszportów bez jego wiedzy.

Xiążę *Wicencyi* (*Caulincourt*) po długim
milczeniu odezwał się nakoniec, i zaprzeczył
temu, co P. *Koch* w dziele swoim pod napi-
sem: *Kampania roku 1814* o nim twierdzi.
Oświadcza, iż bynajmniej do ogłoszenia kor-
respondencyi swojej podczas kongressu w *Chatil-
lon* nie należał, i że w tém dziele jest wiele
falszów. Przytacza wyjątek przesłanych mu
pod d. 19 czerwca 1814 rozkazów *Bonapar-
tego*, w skutku których kongres w *Chatillon*
został rozwiązany. Wyraził w tych rozka-
zach i przepisach, aby Francya koniecznie natu-
ralne swoje granice utrzymała, i nazwał to
Conditio sine qua non. Oświadczył, iż wszy-
stkie mocarstwa, nawet Anglia, uznały te gra-
nice w *Frankforcie*; iż Francya, zamknięta
w dawnych swoich granicach, nie miałaby nawet
dwóch trzecich części takiej potęgi, jak przed

została laty; iż to co ku *Alpom* i *Renowi* nabyła, nie
może iść w porównanie z powiększeniem kra-
ju innych mocarstw przez zabory; iż przywró-
cić Francyą do dawnego stanu, jest to chcieć
jej upadku i upodlenia; iż Francya nie pra-
wie nie znaczy bez *Renu*, *Belgium*, *Antwerpię*
i *Ostendy*; iż systemat zamknięcia Francyi
w dawnych granicach jest nieoddzielnym od przy-
wrócenia *Burbonów*, którzy sami tylko mogą
dać rękomyą utrzymanie takiego systematu; iż
to nie jest tajnym Anglii; iż z kimkolwiek in-
nym pokóy na takich zasadach jest niepod-
obnym i długo trwać nie może; iż ani *Bona-
partemu*, ani rzeczypospolitey francuzkiej, gdyby
kiedy jeszcze była, nie wypadłoby nigdy podpisać
takich warunków; iż postanowienie jego jest
nieodmiennem; iż nie zostawi Francyi w słab-
szym stanie, aniżeli była, gdy rządy jej objął;
iż, jeśli sprzymierzone mocarstwa chcą odmie-
nić przełożone sobie zasady, to jest, zostawie-
nie Francyi przy naturalnych granicach, w tym
razie jedno z tych trojga wybierać mu po-
trzeba, albo wojować i zwyciężyć, albo wal-
czyć i z chwałą zginąć, albo nareszcie odstą-
pić korony; iż nie mamy go blask wielkości, i że
nigdy podłością nie okupi stopnia, na którym
stał. (*Monitor* nagania powyższe oświadcze-
nie Pana *Caulincourt*, nazywa je nieprzyzwoi-
tym i przeciwnym zamierzonemu celowi, a
wreszcie czyni następujące sprostowanie: —
„Widzieliśmy, iż dnia 20 marca 1815 *Bona-
parte*, mimo zamknięcia kraju w dawnych gra-
nicach, nie wzgardził tronem *Ludwika XVI*, i
ofiarował się złożyć broń, byleby mu tylko da-
wnem królestwem francuzkiem spokojnie rzą-
dzić pozwolono. Nie *Bonaparte* posunął granice
Francyi aż do *Renu* i *Alp*; dawniej się to
już stało. Trzeba nakoniec sobie przypomnieć,
iż *Ludwik XIV* z potęgą dawney Francyi zdo-
był prowincye, i je utrzymał, a *Bonaparte* z nie-
równie większemi siłami i środkami utracił
w końcu prowincye, których nie zdobył.“) —
Prokurator królewski kazał zabrać numer tu-
tejszych dzienników *Constitutionnel* i *Renomme*
w których znajdowało się przytoczone wyżej
pismo Pana *Caulincourt*, Xięcia *Wicencyi*.

Król niderlandzki ofiarował także 2000 fran-
ków na pomnik Pana *Malesherbes*.

W departamencie *du Gers* doświadczano
robienia mydła z kartofli, co się bardzo dobrze
udało.

Minister skarbu P. *Roy* podał dnia 22 b. m.
budżet na rok 1820. Objęte w nim wydatki
krajowe wynoszą ogółem 744 milionów 862,490
franków, a zatem 3 miliony 900,000 więcej,
jak w roku 1819.

W Ł O C H Y

Jenerał *Francechini*, który *Muratowi*
w ostatniej jego wyprawie towarzyszył, a po
rozstrzelaniu jego długo się ukrywał w górach
Kalabrii, powrócił nareszcie i sam dobrowol-
nie poddał się pod sąd wojenny, który stosownie
do postanowienia rady stanu miał się odpra-
wić. Król jednak Neapolitański taki wydał
wyrok: winowayca, który sam dobrowolnie sta-
je, nie oczekuje sprawiedliwości, lecz łaski
monarszey. Kazał go więc uwolnić.

Wilno dnia 11 lutego v.s. 1820 roku.

1. Z rozkazu zwierzchności w wileńskim prowiantskim magazynie przedają się stare worki i kuli magazynowe 9493. Więc ktoby życzył takowe kupić, ma się jawić do prowiantskiego magazynu w terminie przeznaczonym dnia 15 teraz. miesiąca.

1 Wypis z xiąg Ziemskich Wieczystych powiatu Mińskiego.

Roku 1819 mca decembra 11 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskim Ptu Mińskiego przede mną Hilarym Jakubowskim aktualnym przysięgłym Ziem. tegoż Ptu Regentem, stanawszy osobiscie WW. Angela z Wołczaskich Petrozolinowa Szambelanowa b. dworu pol. w imieniu własnym i z mocy plenipotencyow od siostr swoich WW. Katarzyny z Wołczaskich Czarnockiey Pisarzowey Ziem. Ptu Sluc. i Agaty z Wołczaskich Rymaszewskiej komornikowey Połockiey działająca, i Teofil Wołczaski, wieczysto kwietacyiny dokument na rzecz poniżej zjaśniającą się JWW. Hipolitowi i Wiktorji z Wołczaskich Laniewskim Wołkom Prez. Sądów Gran. appellacyynych ptu Wileń. oraz ich potomstwu i successorom od siebie wydany przyznali i to swe przyznanie w protokule Zapisowym przyznań własnoręcznymi podpisami stwierdzili, którego wyrazy takowe. Aniela z Wołczaskich Petrozolinowa szambelanowa dworu pol. a w assystencyi męża mego, oraz za pełnomocnemi plenipotencyami od siostr moich rodzonych, jako to od WJPani Katarzyny z Wołczaskich Czarnockiey pisarzowey Ziem. ptu Sluckiego w 1819: januاری 2 dnia wydanej, tegoż roku februaryi 1 dnia w aktach Ziem. Sluckich przyznanej, tudzież od WJ. Pani Agaty z Wołczaskich Rymaszewskiej komornikowey Połockiey w roku 1819 januاری 12 dnia datowanej, tegoż roku februaryi 12 przed aktami Ziem. Sluc. przyznanej, czyniąca i pisząca się, oraz ja Teofil Wołczaski wiadomo czyniemy, tym naszym wieczysto-kwietacyynym na wieczne czasy nieporuszonym dokumentem, JWW. JP. Hipolitowi i Wiktorji z Wołczaskich Laniewskim Wołkom Prezydentom Sądów granicznych apellacyynych Ptu Wileń. oraz ich potomstwu i successorom wydanym i służącym nato: naprzód ja Petrozolinowa tak w stopniu własnym, jako i w imieniu rodzeństwa mego z tytułu imienia Wołczaskich poszukując, sukcesji po zeszłych z tego świata Biskupie Tamasczeńskim i Kanoniku Inflanńskim Wołczaskich, rozwinąłem z rodzonym siostrzanem i successorom tychże Biskupa i kanonika Wołczaskich, proces prawny w sądzie Gł. 2go departamentu Gubernii Grodzieńskiej prowadzony: w drodze takowego processu nastąpiły się rozmaite mnie porady, skutkiem których było to; iż tak przez zapowzy do Sądu Gł. Grodzień. w roku 1819 januar. 7 dnia wyniesione, jako i przez gazetę Kuryera Litewskiego w roku 1819. w Numerze 25 ogłoszwszy pretensorstwo do sukcesji po biskupie i koniku Wołczaskich; gdy w końcu żaden prawny dowód niemógł podpierać ogłoszowego pretensorstwa; przymuszona byłam w sądzie Głównym Grodzień. po zaszłych aksesoryynych wyrokach mieć się mestannie, i dopuścić zapisania na siebie i na moje rodzeństwo z własnego naszego powództwa w roku 1819 miesiąca jului 16 dnia, kontumacyynego dekretu: późniejsze doradzenia naprowadziły mnie na przykrzeszą nierównie kolej, albowiem przez nowe w roku 1819 miesiąca oktobra 18 dnia w imieniu moim oraz siostr moich i w imieniu Teofila Wołczaskiego powynaszane po JW. JPana Hipolita Wolka i jego familią do Sądu Gł. Grodzień. za-

pozwy, użyto w nich w niedostatku prawdziwych wymyslane zarzuty, które rozdrażniając serca dotąd przyjazne i familyne, prócz napełnienia onych goryczą, żadnego więcej nieprzyniosły skutku: Widząc się zatem ja Petrozolinowa wespół z siostrami moimi Rymaszewską i Czarnocką oraz ja Teofil Wołczaski mimowolnie przez ludzi niechętnych i interessowanych wprowadzonymi na taką kolej processu, która z żadney strony niemogła jak tylko przykre dla nas ściągnąć owoce, użyliśmy światłych, bogoboynych i cnotliwych pośredników, przez których o prawdziwym stanie rzeczy zostawszy oświeceni, gdy z jedney strony zupełnie zostaliśmy przekonani; iż z powodu imiennictwa Wołczaskich żaden dla nas i naszego rodzeństwa niezostaje nietylko stopień lecz nawet i żaden tytuł successorstwa po zeszłych biskupie i kanoniku Wołczaskich, albowiem linia tychże biskupa i kanonika zostawszy od Hrehorego prapradziada oddzieloną od gałęzi domu Wołczaskich, z którego ja Petrozolinowa z siostrami memi oraz ja Teofil Wołczaski wespół z rodzeństwem naszym pochodzimy, żadnego dla nas jako z poboczney i osobney linii idących stopnia, oprócz imiennictwa i dalekiego pokrewieństwa niezostawiła, przeciwnie zaś z drugiey strony, gdy oczewistością rzeczy przekonani zostajemy; że JWW. Pan Hipolit Laniewski Wolk, prezes Sądów Gran. apellacyynych Wileńskich z rodzoney siostry zeszłych biskupa i kanonika Wołczaskich Heleny Wołczaskiey w zamęściu za Alexandrem Wołkiem oycem JW. Hipolita Wolka będącey pochodzący, raz jako rodzony siostrzan otrzymał wiecznością do bra Suderwę w powiecie wileńskim położone, przez dokument zeszłego kanonika Wołczaskiego, w roku 1815 maja 2 dnia datowany, tegoż roku i miesiąca w Ziem. Wileń. przyznany, drugi raz jako naturalny successor i rodzony siostrzan osiągnął także po zeyściu tegoż rodzonego wujka spadek ruchomy; z takiego zatem nayoczewiszego przekonania się o prawdziwym stanie rzeczy żadnym kwestyom i zarzutem podlegać niemogącey, ja Petrozolinowa wespół z siostrami moimi Rymaszewską i Czarnocką, oraz ja Teofil Wołczaski wespół z dalszem moim rodzeństwem, odrzuciwszy wszelkie błędne i uboczne a w skutkach swoich dla nas nieprzyjemne namowy i rady do porożnienia tylko familynego zmierzające, przedsięwzięliśmy udać się drogą pojednania i zwroczenia dawney z domem JWW. Prezydentow Wołkow przyjaźni, i familyney harmonii, i gdy JW. Hipolit Wolk dekretu kontumacyynego w Sądzie Gł. Grodzień. w roku 1819 jului 16 dnia otrzymanego i dalszego z nami o peny i expensa processu odstąpił: przeto ja Petrozolinowa tak w osobie własney jako i za pełnomocnemi powyżey wyrażonemi plenipotencyami w imieniu siostr moich rodzonych Rymaszewskiej i Czarnockiey czyniąca, oraz ja Teofil Wołczaski, wespół z dalszym moim rodzeństwem jedno za drugiego ręcząc i poczytując, wszelkiej pretenssyi i processu o successya po zeszłych Biskupie i Kanoniku Wołczaskich z JWJPanem Hipolitem Wołkiem Prez. sądów Granicznych apellacyynych Wileńskich rozpozczętego, wiecznie i nazawsze za nas i successorów naszych rzekamy się, wszelkie z okazji tego processu manifesta, pozwy i pisma zaszłe, odwołujemy, kasujemy i ze wszelkich aktów, gdzieby się tylko znajdowały eliminować dozwalamy; JWJPana Hipolita Laniewskiego Wolka prezesa sądów Gra. apellacyynych Wileńskich, i jako rodzonego siostrzana i naturalnego successora zeszłych rodzonych wujow jego Biskupa i Kanonika Wołczaskich, i jako dziedzica dobra Suderwę za osobnym dokumentem posiadającego, niemogącym się nigdy i przez nikogo kwestyonować dziedzicem i successorom wszelkiego po wsiach swoich spadku

jawnie ogłoszamy, uznajemy, i wszelkie w tej mierze uczynione ze strony naszej zarzuty i pretensorstwo, jako żadnego fundamentu nie mające reklamujemy, wieczyście umarzamy, i przez gazetę Kur. Lit. umorzyć, reklamować, i niniejszy nasz dokument do wiadomości publicznej podać, submitujemy się i dozwalamy, słowem o nie zgola żadney pod żadnym tytułem, pretextem i wynalazkiem do domu *JW*. Prezydentów *Wolków*, i do ich successorów, ani nam samym ani successorom naszym salwy nie zostawujemy; i natośmy wydali ten nasz wieczysto kwietacyyny dokument, który przy uproszonych *WW*. Pieczętarzach własnymi podpisami stwierdzamy. Działo się dnia 8 mca grudnia 1819 roku, u tego wieczysto kwietacyynego dokumentu podpisy aktorów poniżej świadectwa Pieczętarzy następnie się wyrażają. Aniela z *Wolezaskich* Petrozolinowa, Teofil *Wolezaski* mpr.

Za pieczętarzów podpisali się: pierwszy, Tadeusz Kiersnowski adw. sądow Ziem. powiatu wileyskiego; drugi Tomasz Korwin Petrozolin Szambelan. Jakowy dokument po przyznaniu onego przez osoby w górze wyrażone jest w księgi Ziem. wieczyste ptu Mińskiego wpisany, z których i ten wypis tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską Pt. Minskiego stronie rekwirującej jest wydan.

Zgodziłem z księgami Hilary Jakubowski Ziem. Min. Regent

Roku 1819 mca xbra 31 dnia, że takowy ekstrakt dokumentu kwietacyynego przez Redakcyą Kur. Lit. przyjętym bydź do druku może, w tém Sąd Ziem. Pt. Wileńskiego zaświadcza. Ludwik *Wollowicz* Sędzia Ziem. *Wileń*.

i Excerpt oświadczenia z protokołu potocz nego Sądu Grodzkiego Pttu Rosień. w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego et eorundem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią. stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1819 mca nowembra 10 dnia oświadczenie imieniem *JWJP*. Ludwika Gielguda Strażnika *W.W.* Xtwa Lit. kawalera orderow, przeciwko *JWJP*. Michałowi Gielgudowi Marszałkowi nadwor. *W.W.* Xtwa Lit. kawalerowi orderow czyni się z okoliczności takiej: w roku 1792 mca maja 5 dnia dokumentem wieczystodzielczym przez zesłego ś. p. Antoniego Gielguda Starosty jeneralnego X. Zmudz. i kawalera order. oycza żał. i obżał. brata czynionym każdemu z trzech synow idq. obżałowanemu Marszałkowi zesłemu Ignacemu Jeneralowi i żał. deltorowi wolne i zadnem nie obciążone onerami wydzielone zostały schedy a udzielnie do opłacenia przez się zawinionych kredytow tenże zesły Starosta Gielgud oyciec dobra w ptach Słonimskim i Nowogródzkim leżące, iako to hrabstwo Mołczach z miastem Mołczadzie z folwarkami Dobropole, Koźłowicze, Starzynki, Ilwianki, tudzież wsią Litaworką, przy tém majątność Danisowszczyznę z folwarkiem Holdowicze do sprzedania przeznaczył i nadto ieszcze do wolnego szafunku swojego dobra Billewicze, Stolerawcie w Pcie Rosieńskim Zydyki pojezuickie w Pcie Telszewskim zostają, stało się, że zesły oyciec niewyprzedawszy wyżej wymienionych dóbr i niezaspokoiwszy wierzycieli swoich w roku 1796 żyć przestał, zostawiając synom dobra takowe i onera nieczynił innego rozrządzenia nad to iakie dokumentem dzielczym postanowił, a tak nic niepozostawało synom, iak tylko uzupełnić wolę oycza i dla tego oświadczaający się szanując święcie przeznaczenie oycza swego do sprzedania na powyższy przedmiot rzeczonych dóbr i uspokoienie wszystkich kredytorow dał plenipotencyą starszemu bratu obżał. Michałowi Gielgudowi Marszałkowi który codo wyprzedania dóbr, wzięcie za nie pieniędzy skutecznij plenipotencyą, lecz codo wypłacenia kredytorom ich należności, daleko omylnym stał się, bo ci

wszyscy bez odebrania tak kapitałow jako i procentów dotąd pozostali. Niektórzy zaś z nich uniesieni niecierpliwością i potrzebą własną dobra *Widukle* żałującego delattra nic do odpowiedzi w skutek dokumentu dzielczego nienależne, w wielkiej części przez tradycyę pozaymowali, a wzięte za wyprzedane dobra ogromne summy, iuż to na niepotrzebne procedera iuż dalsze swoje użytki obżał. brat obrócił, naostatek dobra Billewicze, Stolerawcie i Zydyki zpod wolnego szafunku oycza na mnie oświadczaającego się i obżał. brata drogą naturalnej sukcesyji spadłe lubo nie nienależeli do zaspokoienia kredytorow, gdyż wzięta summa za wyprzedane dobra w powiatach Słonimskim i Nowogródzkim aż nadto wystarczała, jednak obżał. brat Marszałek pomimo ustalej i cofnioney plenipotencyi, z pomiędzy nich majątności Billewicze i Stolerawcie wyprzedal, wziętą zaś summę do równego przedmiotu iak pierwszą przemiósł. Z powodu takiej nieakuratności obżał. brata kiedy żał. zaczął być uciskany od kredytorow zmuszonym został z obżał. bratem prawem czynić ale obżał. godząc zawsze na krzywdę i uszczerplenie doli żał. dla przewłoki w sądzie Głównym Lit. *Wileńskim* 2go departamentu wzdać siebie dopuścił a tém czasem, iak się dowiaduje żałujący, pozostały ieszcze od niepotrzebnej wyprzedazy dobra pojezuickie Zydyki w Pcie Telszewskim położone w półowie codo równego stopnia iako po oycu na żał. przychodzące, lecz co do sprawiedliwej pretensyji żał. del. niewystarczające nawet zamyśla wyprzedać i żał. milionowe należności mającego, nową osobę przyczyniając do procederu umniejszyć odbior stara się, przeto aby z krzywdą kupującego nie doprowadził takowej wyprzedazy do skutku, przez niniejsze oświadczenie żał., aby nikt takowych dóbr prosto do żał. należnych niekupował, ostrzega i wprzeciwnym zdarzeniu że swoją stratę kupujący samemu sobie przypisać będzie winien zapewnia, ażeby zaś takowe ostrzeżenie każdemu do wiadomości doszło przez gazetę *Kuryera Litewskiego* ogłosić deklarację i one sam aktor własnoręcznie podpisał Ludwik Gielgud Stra. b. *W.W.* Xtwa Lit. i kawaler.

Zgodność z księgami poświadczam Otton Do
wiatt Grodzki Pttu Rosień. Regent.

1819 gbra 11 dnia takowe oświadczenie czyli proces wolno w gazecie *Kuryera Lit.* drukować Prezydent Ziem. Pttu Rosień. Ignacy Bucewicz.

1. Na skutek dekretu remissyynego Sądu Ziem. Pttu *Wileń*, i osobne zaszyte w tymże Sądzie rezolucyji Sąd taxatorsko-exdywizorski na domiar satysfakcyi wierzycielom *JWJP*. Franciszka Michałowskiego Prezyd. Granicz. *Wileńsk*, Józefa Neymana tytular. Sowiet. i Karoliny z *Wernerow* Michałowskiej przeznaczony, tychże kredytorow i pretensorow oraz dalsze interessowane strony zawiadamia, iż od dnia 1 marca terazniejszego roku całą sprawę postanowił wziąć w namowę do ostatecznego rozsądzenia, a zatem wzywa do objawienia pretensyji i do stanności przed tymże terminem, w przeciwnym bowiem razie z niestawającemi podlug prawideł remissyynego dekretu postąpi.

Ludwik *Wollowicz* Sędzia Ziem. Pttu *Wileń*. Prez. Exdywizorski.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całą Rosyją etc. etc. etc.

Pozew edyktałny przed Sąd Ziem. Ptu Wilkomierskiego kadencyi trzykrólskiej sądzącej się, z mocy remissy Gl. Sądu 1818 mca 8bra 21 d. Lit. Wileń. 2go Depart. a za onę dekretów Ziem. Wilkom. dyllacyinego 1819 junii 17 i 1820 januaryi 29 ferowanych z instancyi UUr. Teresy Kościalkowskiej Marszałkowny Wilko. a Ur. Józefa Siesickiego Podkom. Wilkom. opiekuna, po UUr. debitorów do masy konkursowej i oświadczonej tacy, majątku zeszłego Mikołaja Kościalkowskiego Mar. Wil. i kawalera zawniających, jako to: X. Domicyanowi Szermulewiczowi Przeorowi Skupiskiemu, i wszystkim XX. Dominikanom Skupiskim o sumnę zł. pol. 590 za kartą 1789 8bra 8 dnia wydaną zeszłemu Kościalkowskiemu Sędziemu Ziem., Józefowi Andruszkiewiczowi o zł. pol. 600 za kartą 1800 decembra 1 d. zeszłemu Mikołajowi Kościalkowskiemu Marsz., Thadeuszowi Szulcowi Szambel. b. d. pol. o zł. pol. 410 gr. 20 za kartą 1802 8bra 5, temuż Marsz., żydom Judelowi Leyzerowiczowi Matysowi i Mejerowi synom Judelowiczom, Szłomie Leybowiczowi Markielowiczowi zięciom Leyzerowicza za skryptem 1805 augusta 18 talarów bit. 125 zawniającym, Abrahamowi Mowszowiczowi arędarzowi karczny Nakańskiey o sumnę czer. zł. 20, 1805 maja 1 d., Aloizemu Kurminowi Sędziemu Ziem. Wil. 1806 xbra 30 dnia o rubli całkowitych 100, Krzysztofowi Legowi Mularzowi o rubli sr. 71 za kartą 1807 9bra 9 d. Berelowi i Zeldy Faytelowiczom za kartą 1808 marca 27 o zapłatę za wódki garcy 600, Szłomie żydowi o zapłatę rubli sr. 45 za kartą 1808 9bra 5, Ur. Janowi Korzeniewskiemu Straż. Upit. o rubli sr. 2200 za kartą 1808 marca 8 d. zeszłemu Marsz. Kościalkowskiemu póstugującą, Karolowi Polkowskiemu o rub. sr. 8 za rewersem 1809 marca 18 d., Ur. Onufremu Klimowiczowi Prze. Gran. Wil. Aktorowi Zabłocia, Antoniemu Polukiewiczowi Ekon. o purow jęczm. 20, owsa 40 za rewersem 1809 marca 18 d. wydanym, Star. Berelow i i żenie, Zeldzie Faytelowiczom, Markielowi i Szachnie Faytelowiczom, za obliem 1809 apr. 14 o rub. sr. 140, Józefowi Mikszowi za dwoma skryptami 1810 febr. 12 i apryla 9 wydanymi o tal. bit. 300, Ur. Justynowi Cywińskiemu Reg. za rewersem 1814 apryla 11 o owsa purow 30, a za skryptem 1812 augusta 22 o zł. pol. 60, Jankielowi Leybowiczowi Andruszkowskiemu, za kartą 1812 junii 16 o rub. sr. 50, Ur. J. Beku koleś. Asessorowi b. kommissarzowi Wil. o rub. sr. 275 1812 januar. 22 skryptem poświadczonych, Ur. Ignacemu Michałowskiemu Rot. Nowogródz. za obliem 1814 julii 15, na rub. sr. 750, a za rewersem 1813 marca 8 d. o siana pudow 1,000, tudzież 1814 nowembra 11 o wziętą mąkę czetwierty 500 do magazynu zjasnić się mającą. Ur. Wincentemu Kurminowi Reg. Gl. Sądu za poświadczeniem listownym 1816 marca 14 o rub. sr. 20, Michałowi Kalukisowi za obliem obojgu Kościalkowskim w roku 1817 mca apryla 29 wydanym o rubli sr. 240, Ur. Hipolitowi Eabanowskiemu Reg. Ziem. Szawel. o pożyczoną rękodajną sumnę czer. zł. ważnych hol. 500, 1817 mca marca 7 d., Ur. Franciszkowi Klimowiczowi Sędziemu Gran. Wil. w stopniu zeszłego Wawrzyńca Klimowicza suk-

cessorowi o zapłatę za rekruta zdanego, lub powrótu człowieka podług listu świadczącego 8bra 20 własnoręcznego za majątek Szteksznę i dalsze attynency= złożenia przez komportecyą skazki autentycznej do wyjaśnienia jej należności z Ur. Turrami successorami zeszłego Jana Turra Szam. za rewersem 1813 apryla 12, o pożyczony jęczmień purow 20, Star. Leyzerowi Pinchasowiczowi mieszkańcowi Wil. o zapłatę za kawę funtow 80 i tyleż cukru rewersem 1813 apryla 6 wydanym, a w ogólności wszystkich WW. zawnionych zeszłemu s. p. Mikołajowi Kościalkowskiemu Marsz. Wil. z nakazu dekretu Ziem. Ptu Wil. 1820 januar. 29 ferowanego przyzywając proszę: Do wypełnienia nakazu dyllacyinego dekretu, przyjęcia oczewistej rozprawy zadeterminowanej i kontynuującej się sądzienia summ poszczególnionych i wszelkich pretensyów w efektach z pretensyami i expensami wypodajacemi, przyłączenia do masy konkursowi usgley, szkod strat decydowania z wolnem żaloby poprawieniem.

Roku 1820 mca januaryi 31 d. Woźny świadczę, że w sprawie konkursowej JWW. Teresy Kościalkowskiej Marsz. Ptu Wil. a JW. Józefa Siesickiego Podkom. Wil. opiekuna, k piją niniejszego pozwu edyktałnego w mieście Wilkomierzu do drzwi sądowych oczewisto przybiłem jako to: WW. JPanom X. Domicyanowi Szermulewiczowi Przeorowi Skupiskiemu i wszystkim XX. Dominikon Skupiskim, Jozefowi Andruszkiewiczowi, Thadeuszowi Szukowi Szam. b. d. pol., żydom Judelowi Leyzerowiczowi oycowi, Matysowi Mejerowi synom Judelowiczom, Szłomie Leybowiczowi i Leybie Markielowiczowi i zięciom Leyzerowicza; Abramowi Mowszewiczowi, Aloizemu Kurminowi Sędziemu Ziem. Wilkom, Krzysztofowi Legowi Mularzowi, Berelowi i Zeldy Faytelowiczom, Szłomie, Janowi Korzeniewskiemu Straż. Upit. Karolowi Polkowskiemu, Onufremu Klimowiczowi Prez., Ekonomowi Antoniemu Polukiewiczowi, Star. Berelowi Zelis Zeldzie Faytelowiczom, Markielowi i Szachnie Faytelowiczom, Józefowi Mikszowi, Justynowi Cywińskiemu Regentowi, Jankielowi Leybowiczowi, Janowi Beku kolleskiemu Ass. b. kommis. Wil. Ignacemu Michałowskiemu Rot., Wincentemu Kurminowi Reg. Gl. Sądu, Michałowi Kalukisowi, Hipolitowi Eabanowskiemu Regentowi Ziem. Szawel., Franciszkowi Klimowiczowi Sędziemu Ziem. Wil., Turrom successorom zeszłego Jana Tura Szam., Star. Leyzerowi Pinchasewiczowi mieszkańcowi Wil. o stawaniu zatym pozvem edyktałnym do oczewistej sprawy przed Sądem Ziem. Ptu Wil. kadencyi terażniejszemy trzykrólskiej oznaymiłem i opowiedziałem.

Wincenty Wuścin woźny Ptu Wilkom.

Roku 1820 mca januaryi 31 dnia, przed aktami Ziem. Ptu Wil. stawając obecnie Woźny wyżey wyrażonyy rellacyą tego pozwu urzędowie zeznał. Przyjąłem Ignacy Junosza Dąbrowski Ziem. Ptu Wilkom. Regent.

Roku 1820 miesiąca januar. 31 dnia, że takowy pozew przez Redakcyą Kuryera Litewskiego ogłoszony być może zaświadczam.

Piotr Zawadzki Sędz. Ziem. Wilkom.

2 Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu Gl. Wileń. 2go Depart. w dacie niżej wyrażoney zapisanego pod pieczęcią tegoż Sądu wydan januaryi 23 dnia 1820 roku.

Roku 1820 januaryi 9 dnia na sądzie głównym Wileńskim 2go Departamentu, stawając

obecnie adwokat tegoż sądu W. Lagiewnicki, oświadczenie poniższe zamiosł i one do wpisania w protokół podał, jakowe tak się wyraża, process imieniem WJ Pana Piotra Chodorowskiego Rotm. Ptu Grodzień czyni się z okoliczności następcy, w roku 1802 obżalowani Karol i Helena Sakienowie Maiorowie woysk rossyjskich na własne i wspólne swe potrzeby zawinuli oświadczaćemu się Chodorowskiemu czer. zł. 100, jakowey należności oddanie w tymże roku juna 23 dnia Dokumentem obligacyjnym 1802 marca 13 dnia przez obżalowanego Sakiena podpisanym zapewnili, lecz gdy oświadczaćcy się wyz wzmienionej należności nie był w terminie oznaczonym ale też i później nie mógł otrzymać, w ówczas zmuszonym został z obżalowanymi czynić porządkiem prawa, skutkiem czego w roku 1812 marca 18 dnia w Grodzie Upijskim, na obżalowanych Sakienach otrzymał dekret ultymarny z przysądzeniem summy kapitalney czer. zł. 100 z procentami, expensami prawnymi i winami niestannymi, wszakże pomimo dekretu już uzyskany obżalowani Sakienowie tak osobistemi jako też listownemi naysolenniejszemi upewnieniami rychłego w zupełności oświadczaćemu się uiszczenia się, potrafilo wstrzymać eksekucyą dekretu aż dotąd, gdy zaś oświadczaćcy się dostrzeżga, że obżal. Sakienowie powolności oświadczaćcego się nadużywając, przez co oświadczaćcy się niemoże już wierzyć nadal przyrzeczeniom obżal, Sakienow, z tego względu, że tak o należność kapitalną z procentami, jako też o wydatki na posłańców łożone prawem z obżal. Sakienami czynić będzie, przez niniejsze oświadczenie zapowiada. Na autentyku podpisanu Tomasz Chodorowski Ziemiński Upił. Regent w imieniu mego stryja.

Zgodno z protokółem świadczą Sekretarz Dobrzański.

Takowe oświadczenie wolno umieścić w Kuryerze Assesor Sądu Głównego Kwiatkowski. Kazimierz Miastowski Tytularny Sowietnik.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski do Pietraszun okolicy w Ptcie Wilkomirskim sytuowanej, zjechawszy czynność zjazdowi pierwszemu właściwą zalał, komportacyą na wierzycieli i debitorach od daty ogłoszenia wyroku to jest od dnia 11 nowembra teraz biegnącego roku do kancelaryi Ziemińskiej Wilkomirskiej w przeciagu sześciu tygodni z persystencyą sześć niedzielną nakazał, termin rozszdzenia oczwisty tej sprawy w mieście Wilkomirzu na sessyach poobiednich dzień 10 juna roku przyszłego zakryślił, a w razie niestanności w wzmienionym terminie pretensorow i debitorow, że amisyą zapieze zapowiada i o takowym postanowieniu przez niniejszą awizacyą trzykrotnie w Kuryerze Litewskim ogłaszać wszystkie strony interessujące zawiadamia. Roku 1820 mca lutego 2 dnia.

Piotr Zawadzki Sędzia Ziemiński Wilkomirski Prezes Exdywizyi.

Michał Rouba Sędzia Ziem. Ptu Wilk. Exdywizor.

Aniol Kniaz Zagiell Pisarz Ziemiński Ptu Wilkom. Exdywizor.

5. Excerpt oświadczenia z protokółu potocznego Grod. Ptu Wileń. w dacie niżej wyrażonego, et eorundem pod pieczęcią Grodz. Ptu Wileń. ut supra.

Roku 1820 mca januaryi 28 dnia. Przed aktami Grodz. Ptu Wileń. stawając obecnie

WJPan Józef Zelazowski kom. Ptu Wileń. oświadczenie poniższe wpisać do protokółu podał, które tak się wyraża: oświadczenie z naysolenniejszym manifestem w imieniu WJP. Józefa Zelazowskiego komor. Ptu. Wileń. w następnym składzie rzeczy czyni się: WJP. Ignacy Zelazowski prawem wieczystym w roku 1769 maja 30 dnia od stryja swego zesłego s. p. Stefana Zelazowskiego dobra Dobrynia zwane, oraz część Cieszkowszczyzny i Szczemielewszczyzny w Gub. Witep. położone nabył, których będąc właścicielem ten niekwestyonowanym bezpotomnie dni życia swego ukończył, dobra zatym wyrażone bez żadnego wyjątku, i całkowity nadmienionego s. p. Ignacego Zelazowskiego majątek tak sumowny jako też ruchomy naturalnym tokiem krwi spadł na brata rodzzonego WJPana Kazimierza Zelazowskiego komor. Mozyr. i oświadczaćcego się Józefa Zelazowskiego synowca rodzzonego z Franciszka cyca i Maryanny z Walentynowiczow Zelazowskiej a brata s. p. Ignacego rodzącego się z Zelazowskich, po otworzeniu się jakowey sukcesyi, gdy z rozmaitych układow familynych WJP. Kazimierz Zelazowski kom. mozyr. stryja mój rodzony wieczysto zrzecznym transfuzyjnym dokumentem w roku 1815 apryla 26 datowanym eorundem anno mensi et die przed aktami Ziem. Ptu Wileń. przyznany, na niżej podpisanego synowca całkowitey sukcesyi zrzekł się i moc władania ona samojednemu mnie Józefowi Zelazowskiemu nadał, gdy tedy oświadczaćcy się jako całego tego spadku aktor i dziedzic, zpostronia dowiaduję się, że WJP. Hrebnički i Franciszek Rysiński i Hołownia niewolnie i na krzywdę aktora i naturalnego sukcessora dążąc, zajeli ze wszelką ruchomością dobra Dobrynie Cieszkowszczyzną i Szczemielewszczyzną onemi się urządzają, pożyczki wszelkie nayniestusznie z obowiązku urzędowania swego, jakie pełni w Gub. Wileń., niemogąc oddać się, nie był dotąd w stanie zająć się tym obiektem i odzyskania swey niestusznie zagarnięty własności, żeby więc o też dobra nikt nie wazył się z JPR. Hrebničkim Rysińskim i Hołownią, jako nie będącemi w żadnym względzie właścicielami wchodzić w żadne układy, że oraz z onymi kroki prawne rozpoczną, i że przyjdę do possessyi mojej własności zapowiadam, nim wszakże to nastąpi niniejsze oświadczenie wespół z manifestem do zapisania w akta powiatowe podaję. U tego oświadczenia podpis w protokółu taki: Józef Zelazowski kom. Wileń. Zgodził Józef Bohusz Gr. Ptu Wil. Re.

Roku 1820 januar 28 dnia. Takowe oświadczenie zgodne z zięgami i excerptem może Redakcyja Wileń. umieścić w gazecie Kur. Lit. poświadczam. Michał Sawicki Prez. Grodz. Wil.

Komiteł ptu Rosieńskiego stosownie do przedań i zwierzchniczych, po rozsztanu okolników wewnątrz powiatu, objawia i przez gazetę Kur. Lit. że na dostarczenie drew świec i słomy dla półku Dońskiego kozackiego po granicy Pruskiej konsystującego, oraz dla inwalidowey komendy w mieście powiatowem Rosieniach i dla rozmaitey rangi w różnych miejscach wewnątrz tego ptu mieszkających woyskowych obszytowanych, odbywać będzie publiczną w mieście Rosieniach licytacyą, na jakową naznacza termin 21 23 i 25 dni, terazniejszego mca februar. terazniey. szego roku. Dat 1820 roku mca januaryi 29 dnia Marszałek ptu Rosień. Michał Iwanowicz